

[Glønborg]

kefølgen for Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti.

Jeg har naturligvis siddet i et vist dilemma igennem lang tid ud fra den kendsgerning, at vi ikke er blevet betroet flere mandater herinde, end at vi hver for sig må have mange opgaver at løse, og jeg har en med noget skat, som jeg skal i gang med om lidt.

Men udlændingsspørgsmålet interesserer os også særdeles meget i Kristeligt Folkeparti. Og nu har man så oplevet endnu en af de debatter, hvor det varer utrolig længe, før de sidste ordførere får lejlighed til at fremlægge deres synspunkter i sammenhæng, fordi store dele af debatten er blevet kørt på hjørner af sagen. Så sidder man i dilemmaet: Skal man nu gå op og blande sig og give sin holdning i det ene hjørne uden at have fået lejlighed til at præsentere den i sammenhæng? Helt specielt har jeg siddet i det dilemma, fordi hr. Ebbe Lundgaard har været så venlig at give mig plads før ham. Skulle jeg så gå op og deltage i den sidste halve times duel på korte bemærkninger og derved trække hans ordførertale endnu længere ud?

Det er faktisk et dilemma, som gang på gang får mig til at overveje, om vi ikke skulle lave en ændring i Folketingets forretningsorden, så vi fik alle ordførertalerne og så tog debatterne bagefter. Så kunne man levere tingene i sammenhæng.

Kristeligt Folkepartis grundholdning i hele det spørgsmål bygger naturligvis på den opfattelse, at alle mennesker er lige meget værd. Det er helt grundlæggende at have den tanke. Det betyder nemlig, at vi har et ansvar for enhver, der er i nød, uanset hvor vedkommende er født, enten vedkommende er født i Danmark eller er født i et andet land. Derfor afviser vi selvfølgelig den udtalelse, som man så ofte hører: Vi skal først og fremmest hjælpe vores egne.

Så er der nærmest ikke tid og råd til at tage sig af dem, der virkelig er kommet i nød i nogle andre lande.

Der er ikke nogen som helst tvivl om, at vi nu i et hjørne af Europa har set nogle af de groveste eksempler på mishandling af mennesker. Det må føre os til at være mere aktive på det område, som hedder modtagelse af mennesker udefra i nød, end vi har været hidtil. Det er også klart, at det, som står som første punkt i indenrigsministerens redegørelse – europæ-

isk samarbejde – er en nødvendighed, for at vi kan løse disse opgaver. Kristeligt Folkeparti ser meget gerne dette europæiske samarbejde forankret i Europarådet.

Når vi vil hjælpe, er det ikke nok, at vi har den gode vilje og de smukke tanker og ord. Vi må også være så effektive som muligt. Vi må også erkende, at vore ressourcer er begrænsede, og derfor har vi en forpligtelse til at udnytte dem bedst muligt. Det er en uigendrivelig kendsgerning, at vi får mest for pengene ved så langt, som det overhovedet er muligt, at yde hjælpen i nærområderne, så folk ikke skal flygte længere væk fra det sted, hvor de ikke kan være, end det er allerhøjst nødvendigt.

Men, som jeg har sagt så ofte før, vi skal ikke sætte to gode hjælpemuligheder op imod hinanden. Hjælp i nærområderne udelukker naturligvis ikke, at vi også yder en ordentlig hjælp til dem, der er kommet til os af en eller anden grund og står ved vor grænse og står i vort land. Men jeg synes, der er meget, der tyder på, at vi ville kunne yde en mere målrettet rigtig hjælp til dem, vi her i Danmark vil hjælpe, ved at prøve at gå ud og møde dem i de områder, hvor de befinder sig i øjeblikket.

Jeg har hørt indenrigsministerens beretning om, hvad indenrigsministeren så under besøget ved de krigshærgede områder for nylig: den elendige tilstand, som nogle af disse mennesker, der lige netop er kommet ud af helvedes forgård, befinder sig i. Så må det være rimeligt, at vi sammenligner med dem, der er kommet til os – dem, der er nået herop – og siger: Hvem er det egentlig, der har mest brug for hjælp?

Vi kan vel ikke være uenige om, at vi skal hjælpe dem, der er i størst nød. Ja, så har vi længe haft en mistanke om, at der var nogle, der drev en lyssky forretning. Jeg synes, det vil være rimeligt, at vi tager ud og arbejder i de samme områder, og at vi så fra dansk side finder dem, der har mest brug for hjælp, og sørger for, at det er dem, der kommer til Danmark og får hjælpen.

Jeg vil sige meget klart og kontant og uden nogen som helst form for uld i munden, at Kristeligt Folkeparti har ingen som helst sympati for de mennesker, som tilsyneladende driver en forretning på at samle de flygtninge op forskellige steder i nærheden af de krigshærgede områder, som er kommet så meget ovenpå, at